

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

DW.050.9.2018.IGR

Dk. 98, 2018

Warszawa, dnia 25.07.2018r.

WYSŁANO LISTEM POCZTY ZARZĄDZENIEM
25. 07. 2018
Podpis

Decyzja w sprawie interpretacji

art.33 ust.7, 7a i 7b ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób
niepełnosprawnych

Na podstawie art.10 i 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz.2168 późn.zm.) w związku z art.196 ust.2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz.U. z 2018 r. poz.650) Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON) stwierdza, że stanowisko

z siedzibą w (zwanej dalej Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 18 kwietnia 2018 r., uzupełnionym pismem z dnia 25 czerwca 2018 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie stosowania przepisów art.33 ust.7, 7a i 7b ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2018 r. poz.511 z późn.zm.) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji w zakresie:

- pytania 1 – jest nieprawidłowe;
- pytania 2 – jest prawidłowe.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 18 kwietnia 2018 r. oraz jego uzupełnieniem z dnia 25 czerwca 2018 r. Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji art.33 ust.7, 7a i 7b ustawy o rehabilitacji w zakresie planowanych zmian formy prawnej prowadzonego przedsiębiorstwa.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej utraciła moc z dniem 30 kwietnia 2018 r. Jednakże w myśl art.196 ust.2 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej – do wniosków o wydanie interpretacji, o których mowa w art.10 ust.1 uchylonej ustawy, w stosunku do których nie wydano interpretacji przed dniem wejścia w życie ustawy Przepisy wprowadzające (...), stosuje się przepisy dotychczasowe. Z tego względu złożony wniosek został rozpatrzony w oparciu o przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Wnioskodawca skierował wniosek na podstawie art.10 i 10a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z art.10 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący stan przyszły:

Wnioskodawca do 2012 r. posiadał status zakładu pracy chronionej. Jednocześnie na podstawie art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji zachował fundusz rehabilitacji i niewykorzystane środki tego funduszu. Jednym z posiadanych aktywów jest nieruchomości (środek trwały) zakupiony ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych (ZFRON), który został tylko częściowo zamortyzowany. Wnioskodawca, z uwagi na różne uwarunkowania biznesowe i rodzinne planuje zmienić model prowadzenia biznesu poprzez:

1. wniesienie aportem swojego przedsiębiorstwa do uprzednio założonej w tym celu spółki komandytowej (wnoszone przedsiębiorstwo byłoby z pewnymi wyłączeniami nie pozbawiającymi aportu statusu przedsiębiorstwa na gruncie kodeksu cywilnego) lub

2. dokonanie przekształcenia swojego przedsiębiorstwa w spółkę z o.o. w trybie art.551 §1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2017 r. poz.1577 z późn.zm.) zwanej dalej ksh.

Ad.1 Wniesienie przedsiębiorstwa osoby fizycznej w formie aportu do spółki komandytowej.

Spółka komandytowa będzie utrzymywała stany zatrudnienia i wskaźniki, określone w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji. Nie będzie jednak posiadać statusu zakładu pracy chronionej. Zdaniem Wnioskodawcy wniesienie aportem swojego przedsiębiorstwa do spółki komandytowej nie będzie skutkowało wpłatą do PFRON w wysokości odpowiadającej niezamortyzowanej wartości nieruchomości. Obowiązek wpłaty w takiej sytuacji nie przewidują przepisy ustawy o rehabilitacji. Przepisy art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji stosuje się do skonkretyzowanych zdarzeń prawnych. Zdarzeniami tymi są: likwidacja, upadłość, wykreślenie z ewidencji działalności gospodarczej oraz utrata statusu zakładu pracy chronionej. Pierwsze trzy przypadki nie dotyczą Wnioskodawcy. Natomiast ostatni z nich miał miejsce, ale wówczas zastosowanie znalazł art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji, przewidujący zachowanie funduszu rehabilitacji i jego niewykorzystanych środków po utracie statusu zakładu pracy chronionej w związku z osiągnięciem stanu zatrudnienia ogółem w wysokości co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%. Wniesienie przedsiębiorstwa do spółki komandytowej będzie działaniem już po utracie statusu zakładu pracy chronionej. Skoro zatem przypadki obowiązku wpłaty na PFRON dotyczą sytuacji pierwotnej (tylko jedno z tych zdarzeń i tylko to), to nie mogą dotyczyć sytuacji wtórnej (jedno zdarzenie przewidziane art.33 ust.7 ustawy o rehabilitacji, a potem drugie zdarzenie przewidziane tym przepisem). Z tego względu omawiany przypadek nie jest objęty przepisem art.33 ust.7 ustawy o rehabilitacji, co jednoznacznie oznacza brak daniny w tym zakresie.

Wnioskodawca wskazał również, że do wpłat na PFRON na podstawie art.49 ust.1 ustawy o rehabilitacji stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2018 r. poz.800z późn.zm.). Zgodnie z art.93a §5 Ordynacji podatkowej - spółka nie mająca osobowości prawnej, do której osoba fizyczna wniosła na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa, wstępuje w przewidziane przepisami prawa

podatkowego prawa wniesionego przedsiębiorstwa, z wyjątkiem praw, które nie mogą być kontynuowane na podstawie przepisów regulujących opodatkowanie spółek niemających osobowości prawnej. Zdaniem Wnioskodawcy, w myśl powyższego spółka komandytowa, do której wniesie on aportem jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą swoje przedsiębiorstwo, wchodzi w prawa i obowiązki tego przedsiębiorcy. Skoro do wpłat na PFRON stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej, a ta przewiduje sukcesję przy aportcie przedsiębiorstwa do spółki komandytowej, to spółka ta stanie się kontynuatorem Wnioskodawcy, a to oznacza brak obowiązku wpłaty do PFRON kwoty wynikającej z niezamortyzowanej części środka trwałego zakupionego ze środków ZFRON.

Ad.2 Przekształcenie przedsiębiorstwa osoby fizycznej w jednoosobową spółkę z o.o.

Spółka z o.o. będzie utrzymywała stany zatrudnienia i wskaźniki, określone w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji. Nie będzie jednak posiadać statusu zakładu pracy chronionej.

Zdaniem Wnioskodawcy przekształcenie swojego przedsiębiorstwa w spółkę z o.o. w trybie art.551 §1 ksh nie będzie skutkowało wpłatą do PFRON w wysokości odpowiadającej niezamortyzowanej wartości nieruchomości. Zgodnie z tym przepisem – przedsiębiorca będący osobą fizyczną wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (przedsiębiorca przekształcany) może przekształcić formę prowadzonej działalności w jednoosobową spółkę kapitałową (spółkę przekształconą). To oznacza wprost sukcesję generalną, co znajduje potwierdzenie w art.584² ksh, który stanowi, że spółce przekształcanej przysługują wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształcanego, a spółka przekształcona staje się podmiotem w szczególności zezwoleń, koncesji oraz ulg, które zostały przyznane przedsiębiorcy przed jego przekształceniem, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi stanowi inaczej.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy w przypadku wniesienia aportem przedsiębiorstwa Wnioskodawcy do spółki komandytowej lub jego przekształceniem w spółkę z o.o. w trybie art.551 §1 ksh Wnioskodawca będzie zobowiązany do wpłaty na PFRON kwoty stanowiącej równowartość niezamortyzowanej części wartości nieruchomości, której zakupu dokonano ze środków ZFRON?

Na tle przedstawionego stanu przyszłego, stwierdzam co następuje:

Na podstawie art.10 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Zgodnie z art.33 ust.7 ustawy o rehabilitacji w razie likwidacji, upadłości albo wykreślenia z ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez pracodawcę zakładu pracy chronionej lub utraty statusu zakładu pracy chronionej niewykorzystane według stanu na dzień likwidacji, upadłości lub utraty statusu zakładu pracy chronionej środki ZFRON podlegają niezwłocznie wpłacie do PFRON, z zastrzeżeniem ust.7a i 7b.

Z kolei przepis art.33 ust.7a ustawy o rehabilitacji wskazuje, że na dzień zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust.7 – wpłacie do Funduszu podlega także kwota odpowiadająca kwocie wydatkowanej ze środków ZFRON na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz na zakup środków transportu - w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi, ustalonymi przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wynikających z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych.

Przepisy art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji określają zatem podstawowy zakres obowiązku wpłaty na PFRON związanej z określoną zmianą organizacyjną u dysponenta ZFRON. Z zaistnieniem którejkolwiek z przesłanek określonych w art.33 ust.7 ustawy o rehabilitacji co do zasady wiąże się powstanie zobowiązania z tytułu wpłaty w wysokości określonej w art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji, którą należy zgłosić w deklaracji DEK-II-a i wpłacić w terminie określonym w art.49 ust.2 ustawy o rehabilitacji, tj. w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu zaistnienia tych okoliczności.

Obowiązek wpłaty, o której mowa powyżej może zostać warunkowo zawieszony w realizacji, gdy pracodawca spełnia jednocześnie trzy warunki określone w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji, tj.:

- utracił status zakładu pracy chronionej;

- osiąga stan zatrudnienia ogółem w wysokości co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu;
- osiąga wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%.

W okresie, w którym pracodawca będzie spełniał łącznie wszystkie te wymogi, po jego stronie nie powstanie obowiązek zwrotu do PFRON niewykorzystanych środków funduszu rehabilitacji oraz niezamortyzowanej wartości zakupionych środków trwałych, a środki zgromadzone na ZFRON może wydatkować aż do wyczerpania.

Wnioskodawca jest przedsiębiorcą prowadzącym jednoosobową działalność gospodarczą. Jednym z jego aktywów jest nieruchomości zakupiona ze środków ZFRON, która została tylko częściowo amortyzowana. Jako były zakład pracy chronionej zachował niewykorzystane środki funduszu rehabilitacji w związku ze spełnianiem warunków określonych w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji. Jednocześnie Wnioskodawca planuje dokonanie zmiany formy prawnej prowadzonej działalności poprzez:

- wniesienie aportem swojego przedsiębiorstwa do spółki komandytowej lub;
- przekształcenie swojego przedsiębiorstwa w jednoosobową spółkę kapitałową – spółkę z o.o.

Spółka komandytowa oraz spółka z o.o. będą utrzymywały stany zatrudnienia i wskaźniki, wskazane w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji. Nie będą jednak posiadać statusu zakładu pracy chronionej.

Istotnym dla Wnioskodawcy jest ustalenie czy w przypadku przeprowadzenia planowanych zmian powstanie obowiązek wpłaty na PFRON w kwocie stanowiącej równowartość niezamortyzowanej części wartości nieruchomości, której zakupu dokonano ze środków ZFRON.

1. Wniesienie przedsiębiorstwa osoby fizycznej w formie aportu do spółki komandytowej

Obowiązujące przepisy nie przewidują formalnego przekształcenia przedsiębiorstwa osoby fizycznej w spółkę niemającą osobowości prawnej. Z tego względu należy sięgnąć do przepisów kodeksu cywilnego (kc) regulującego kwestie związane z przedsiębiorstwem.

Zgodnie z art.55¹ kc przedsiębiorstwem jest zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej. Obejmuje ono w szczególności: oznaczenie indywidualizujące przedsiębiorstwo lub jego

wyodrębnioną część (nazwa przedsiębiorstwa); własność nieruchomości lub ruchomości, w tym urządzeń, materiałów, towarów i wyrobów, oraz inne prawa rzeczowe do nieruchomości lub ruchomości; prawa wynikające z najmu i dzierżawy nieruchomości lub ruchomości oraz prawa korzystania z nieruchomości lub ruchomości wynikające z innych stosunków prawnych; wierzytelności, prawa z papierów wartościowych i środki pieniężne; koncesje, licencje i zezwolenia; patenty i inne prawa własności przemysłowej; majątkowe prawa autorskie i majątkowe prawa pokrewne; tajemnice przedsiębiorstwa; księgi i dokumenty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Z kolei zgodnie z art.55² kc czynność prawna mająca za przedmiot przedsiębiorstwo obejmuje wszystkie jego składniki, chyba że co innego wynika z treści czynności prawnej albo przepisów prawa. Konsekwencją dopuszczalności zbywania przedsiębiorstwa jest jego zdolność aportowa czyli możliwość wniesienia przedsiębiorstwa jako aportu do spółki w zamian za udziały w kapitale zakładowym tej spółki. Skutkiem prawnym czynności mającej za przedmiot przedsiębiorstwo jest przeniesienie wszystkich jego składników na nabywcę. W orzecznictwie przyjęto jednak, że mimo tego, że jedna czynność obejmuje wszystkie prawa, to nie jest to jednak sukcesja uniwersalna czyli przejęcie ogółu praw i obowiązków (tak jak w przypadku przekształcenia, połączenia czy podziału), lecz szereg sukcesji singularnych, tzn. przejęcie osobno każdego z praw i obowiązków składających się na przedsiębiorstwo. Stanowisko to potwierdził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25 czerwca 2008 r. (sygn. akt III CZP 45/08) zgodnie, z którą *brak jest wyraźnej podstawy prawnej oraz innych regulacji mogących świadczyć o możliwości przyjęcia sukcesji uniwersalnej w przypadku zbycia przedsiębiorstwa, a takiej podstawy nie może stanowić art.55² kc. Z tego względu najbardziej uzasadnione jest uznanie zbycia przedsiębiorstwa za szereg sukcesji singularnych, co oznacza konieczność przeprowadzenia odrębnej oceny prawnej każdej z nich.*

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że przyznanie statusu zakładu pracy chronionej jest indywidualną decyzją administracyjną udzieloną określonemu podmiotowi. Również utrata tego statusu jest potwierdzana decyzją wydaną przez wojewodę. Koncesje, zezwolenia i licencje, o których mowa w art.55¹ kc są to uprawnienia przyznawane decyzją administracyjną po spełnieniu warunków prawnych przewidzianych przepisami prawa publicznego. Nie są one związane ze stosunkami cywilnoprawnymi i wątpliwe jest ich włączanie do przedsiębiorstwa, a zatem liczenie się z tym, że w razie zbycia przedsiębiorstwa

na podstawie art.55² kc obejmuje ono również uprawnienia publicznoprawne, indywidualnie przyznane do wykonywania określonej działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Skoro zezwolenia, koncesję i inne tego typu decyzje udzielone konkretnym podmiotom nie podlegają cesji, to tym samym nie mogą być przenaszalne na inny podmiot. Powyższe prowadzi do wniosku, że w przypadku wniesienia aportem przedsiębiorstwa osoby fizycznej do spółki osobowej nie dochodzi do sukcesji administracyjnej. Spółka komandytowa nie stanie się sukcesorem decyzji wojewody przyznającego status zakładu pracy chronionej Wnioskodawcy, a zatem nie będzie również uprawniona, by posługiwać się statusem byłego zakładu pracy chronionej.

Adresatem art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji są bowiem pracodawcy, którzy utracili status zakładu pracy chronionej i wciąż zatrudniają co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, a ich wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych wynosi przynajmniej 25%. Przepis ten jest kierowany do pracodawców, którzy w okolicznościach utraty statusu zakładu pracy chronionej, po spełnieniu pewnych przesłanek zachowują prawo do funduszu rehabilitacji. Skoro spółka komandytowa nie przejmie z mocy prawa statusu zakładu pracy chronionej (taki status posiadał Wnioskodawca), a sama takiego statusu nie posiada, to tym samym nie przejmie prawa do korzystania z ZFRON.

Zachowanie funduszu rehabilitacji przez spółkę komandytową jest zatem zależne od sukcesji administracyjnej, a nie sukcesji podatkowej. Art.93a §5 Ordynacji podatkowej, na który powołuje się Wnioskodawca, nie znajdzie zastosowania w tej sprawie, bowiem nie odnosi się do następstwa prawnego związanego z posiadaniem statusu zakładu pracy chronionej. Zgodnie z tym przepisem – spółka niemająca osobowości prawnej, do której osoba fizyczna wniosła na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa, wstępuje w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa wniesionego przedsiębiorstwa, z wyjątkiem tych praw, które nie mogą być kontynuowane na podstawie przepisów regulujących opodatkowanie spółek niemających osobowości prawnej. Na podstawie przepisów ustawy o rehabilitacji nie jest możliwe przeniesienie uprawnień związanych ze statusem zakładu pracy chronionej z Wnioskodawcy na spółkę komandytową, gdyż nie jest to przedmiotem uregulowań tej ustawy. Z tego względu przytoczony przez Wnioskodawcę przepis Ordynacji podatkowej nie będzie stanowił podstawy prawnej do przejęcia przez spółkę komandytową prawa do zachowania środków ZFRON, których obecnym dysponentem jest Wnioskodawca.

Jak wykazano to powyżej, w sytuacji wniesienia aportem przedsiębiorstwa osoby fizycznej do spółki komandytowej nie dochodzi do sukcesji administracyjnej w zakresie dotyczącym posiadania statusu zakładu pracy chronionej. Na spółkę komandytową nie przejdą uprawnienia wynikające z wydanych decyzji wojewody dotyczących odpowiednio przyznania i utraty statusu zakładu pracy chronionej, których adresatem jest Wnioskodawca. Skoro spółka komandytowa nie będzie pracodawcą, który utracił status zakładu pracy chronionej, a sama takiego statusu nie posiada, to nie będzie spełniony jeden z wymogów wymienionych w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji, a tym samym przestanie istnieć przesłanka warunkowo wyłączająca powstanie zobowiązania z tytułu wpłaty na PFRON, o której mowa w art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji. Bowiern należy mieć na uwadze, że przepis art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji nie wyłącza całkowitego braku obowiązku wpłaty wynikającej z przesłanek określonych w art.33 ust.7, lecz zawiesza warunkowo wykonanie tego obowiązku.

Podsumowując:

W przypadku wniesienia aportem przedsiębiorstwa osoby fizycznej do spółki komandytowej, spółka ta nie stanie się sukcesorem statusu zakładu pracy chronionej, przynależnego Wnioskodawcy. Sytuacja ta powoduje, że jedna z przesłanek wskazanych w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji nie będzie zachowana, przez co obowiązek wpłaty na PFRON ulegnie aktywowaniu. Wpłacie będą podlegać zarówno niewykorzystane środki funduszu rehabilitacji, jak i kwota stanowiąca równowartość niezamortyzowanej części wartości nieruchomości, której zakupu dokonano ze środków ZFRON.

Spełnienie przesłanek dotyczących stanu i wskaźnika zatrudnienia nie jest wyłącznym warunkiem zastosowania art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji. Redakcja tego przepisu wskazuje bowiem, iż wymóg ten spełnić ma pracodawca, który posiadał status zakładu pracy chronionej i status ten utracił. Przepis ten należy interpretować ściśle, gdyż stanowi on wyjątek wobec treści art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji.

2. Przekształcenie przedsiębiorstwa osoby fizycznej w jednoosobową spółkę z o.o.

W przeciwieństwie do wniesienia aportem przedsiębiorstwa osoby fizycznej do spółki osobowej - przekształcenie przedsiębiorstwa osoby fizycznej w jednoosobową spółkę z o.o. jest formalnie uregulowane w kodeksie spółek handlowych. W myśl art.551 §5 ksh

przedsiębiorca będący osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (przedsiębiorca przekształcany) może przekształcić formę prowadzonej działalności w jednoosobową spółkę kapitałową (spółka przekształcona). Z kolei zgodnie z art.584² §1 i §2 ksh spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształcanego, a spółka przekształcona pozostaje podmiotem w szczególności zezwoleń, koncesji oraz ulg, które zostały przyznane przedsiębiorcy przed jego przekształceniem, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji albo ulgi stanowi inaczej. Powyższe oznacza, iż w przypadku przekształcenia przedsiębiorstwa osoby fizycznej w spółkę kapitałową co do zasady dochodzi do sukcesji administracyjnej.

Jak wskazano to wcześniej, art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji ma zastosowanie wobec pracodawców, którzy utracili status zakładu pracy chronionej i wciąż zatrudniają co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, a ich wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych wynosi przynajmniej 25%. Skoro Wnioskodawca nabył prawo do zachowania funduszu rehabilitacji – prawo to może przejść na jednoosobową spółkę z o.o. jako jego następcę prawnego o ile przepisy ustawy o rehabilitacji nie stanowią inaczej. Literalne brzmienie art.33 ust.7 ustawy o rehabilitacji nie przewiduje wprost, aby prawo to nie mogło zostać nabyte przez następcę prawnego w drodze sukcesji administracyjnej. Spółka przekształcona stając się sukcesorem decyzji wojewody przyznającego status zakładu pracy chronionej Wnioskodawcy, będzie również uprawniona, by posługiwać się statusem byłego zakładu pracy chronionej. Spełnienie tego wymogu jest koniecznym, ale nie wyłącznym do przejęcia prawa do funduszu rehabilitacji Wnioskodawcy oraz korzystania z środków tego funduszu. Warunkiem zachowania tego prawa przez spółkę jest spełnianie przez nią pozostałych przesłanek określonych w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji, tzn. musi ona zatrudniać przynajmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, zachowując przy tym wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%.

Podsumowując:

Przekształcenie osoby fizycznej w jednoosobową spółkę kapitałową nie aktywuje obowiązku wpłaty na PFRON, o której mowa w art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji. Tym samym wpłacie nie będzie podlegać kwota stanowiąca równowartość niezamortyzowanej części wartości nieruchomości, której zakupu dokonano ze środków ZFRON.

Jednoosobowa spółka z o.o. jako sukcesor prawny przynależnego Wnioskodawcy statusu zakładu pracy chronionej zachowuje prawo do funduszu rehabilitacji i jego niewykorzystanych środków, ale tylko w sytuacji osiągnięcia stanu zatrudnienia ogółem oraz wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych co najmniej na poziomie wskazanym w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko

z siedzibą w i wyrażone w piśmie z dnia 18 kwietnia 2018 r. oraz jego uzupełnieniu z dnia 25 czerwca 2018 r. w sprawie interpretacji art.33 ust.7, 7a i 7b ustawy o rehabilitacji w zakresie planowanej zmiany formy prowadzonego przedsiębiorstwa odnośnie:

- pytania 1 – jest nieprawidłowe;
- pytania 2 – jest prawidłowe.

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Domańska

25.07.2018